

“พรศักดิ์ ตันติพูลผล” ล้มแล้วสู้ จึงประสบผลสำเร็จ

“อ้อย” เป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญอันดับต้นๆ ของไทย ซึ่งมีเกษตรกรปลูกเพื่อเลี้ยงชีพกันอย่างแพร่หลาย แต่หากเป็นมือใหม่นั้นค่อนข้างลำบาก ดังคำที่ว่า “การปลูกเพียงเพื่อให้ขึ้นนั้นทำไม่ยาก แต่การปลูกเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดี มีคุณภาพนั้นบอกได้คำเดียวว่ายาก”

อย่างเช่น “พรศักดิ์ ตันติพูลผล” เจ้าของไร่ตะวันสีทอง แห่งเมืองกำแพงเพชร ที่ลัมจุกคลุกคลาน หมุดเนื้อหมัดตัวมาก็หลายครั้ง เหตุผลเพียงแค่ไม่มีความรู้ ติพอ แต่ด้วยตัวเองเป็นคนรักในอาชีพเกษตรกร ทำให้ ลูกขี้นยืนลงพิดลงถูกคิดค้นลิ่งประดิษฐ์ รวมทั้งการนำ เทคโนโลยีต่างๆ มาปรับใช้กระทั้งประสบผลสำเร็จในปัจจุบัน

“ผมไม่มีประสบการณ์การทำไร่อ้อยแม้แต่นิดเดียว แต่ส่วนตัวชอบเรื่องการเกษตร ขณะเรียนหนังสืออยู่ในระดับ ปวส. ที่บ้านขอร้องให้ออกจากโรงเรียนเพื่อมาช่วย ทางบ้านทำงาน ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกับภูมิทิราอ้อยอยู่แล้ว เขาจึงแบ่งที่ดินให้ 19 ไร่ก็ลงมือปรับพื้นที่จากป่ามาปลูกอ้อย ด้วยความที่ไม่มีความรู้ ทำให้ขาดทุนเสียหายไปยอดตลอด 3 ปีแรกที่ลงทุน แต่ด้วยความชอบส่วนตัวจึงเริ่มศึกษา สภาพแวดล้อม สภาพพื้นาที่รวม น้ำแห้ง สายพันธุ์ที่เหมาะสม สุดท้ายจึงมาประสบผลสำเร็จ ได้รับการยกย่องเป็นเกษตรกร ติเด่นแห่งชาติสาขาพืชไร่ ในปี 2551” พรศักดิ์ เล่าถึง อตีดก่อนจะมาประสบผลสำเร็จ

เทคโนโลยีถือเป็นหัวใจสำคัญในการเกษตร เพราะสามารถนำมารับใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพ “พรศักดิ์” จึงนำเงินที่เก็บไว้ไปซื้อรอดดัมพ์บรรทุกดินเก่า จากประเทศญี่ปุ่น มาดัดแปลงประยุกต์เป็นเครื่องปลูกอ้อย แบบใหม่สำหรับประเทศไทย เป็นเครื่องปลูกได้แบบร่องคู่ 2 มิติ ทำให้ หน่ออ้อยที่ขึ้นมาไม่เบี้ยดແเสงແย่ง อาการกัน ซึ่งการปลูก แบบนี้ทำให้มีผลผลิตสูงกว่าธรรมดามากถึง 20-40 นากรจากนี้ยังประยุกต์เครื่องมือเครื่องจักรเพื่อให้เหมาะสม กับพื้นที่ ตัดแปลงเครื่องฉีดสารเคมีกำจัดวัชพืชติดท้ายรถ แทรกเตอร์เป็นแบบลาก เพื่อให้สามารถฉีดพ่นได้พื้นที่หลาย ไร่ต่อวัน และพัฒนาตัดแปลงบ่อบาดาลน้ำลึกที่ไม่สามารถ ชุดน้ำได้ โดยหันมาใช้เทอร์โบนีที่ผลิตโดยคนไทย ราคา ไม่แพงและสามารถสูบน้ำได้ 30-50 គิตต่อชั่วโมง

เรื่องการบริหารการเก็บเกี่ยวเพื่อเป็นการลดต้นทุน และแก้ปัญหาแรงงานตัดอ้อย โดยนำเครื่องจักรมาใช้ ตัดอ้อย ปกติคนขึ้นอ้อยจะใช้แรงงาน 6 คน ต่อ 1 ชุด ใช้เวลาขึ้นอ้อยเต็มคันรถ 6-12 ชั่วโมง รถคันอ้อยใช้เวลา 2-3 ชั่วโมง ต่อคัน เช่นเดียวกับการบำรุงรักษา เมื่อตัด อ้อยเสร็จ ทำการลงริปเปอร์พร้อมฝังปุยให้รอยแยกของ ต้นเล็กที่สุดแล้วฉีดยาคุมวัชพืช การใช้ปุย มีการใช้ส่วน ที่เหลือจากการผลิตผงชูรสนำมารีดให้กับอ้อยในอัตรา 650-1,200 ลิตรต่อไร่ ซึ่งจะให้ผลผลิตสูงและต้นทุน การผลิตต่ำเมื่อเทียบกับปุยเคมี ใช้ปุยอินทรีย์ที่ได้จาก การตกตะกอนซากจุลินทรีย์ แบคทีเรียที่เกิดจาก กระบวนการหมัก กรดอะมิโน (ผงชูรส) นำมาผสมกับ ปุยเคมีที่ได้จากการลักษณะต่างๆ ที่เกิดจากการบวนการ ผลิตน้ำดื่มมาใส่ในไร่ ในอัตรา 10-20 ตันต่อไร่ เพื่อช่วย ปรับสภาพพื้นที่ให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ขึ้น ช่วยอุ้มน้ำ และปลดปล่อยธาตุอาหาร

พระศักดิ์ ยังถือว่าเป็นเกษตรกรที่อนุรักษ์ธรรมชาติ และลิ่งแวดล้อมที่หาดัวจับยาก โดยเป็นผู้สนับสนุนการลด การเผาอ้อยก่อนตัดเข้าสู่โรงงาน โดยการใช้เครื่องจักรกล ในการเก็บเกี่ยวแทนการใช้แรงงานคน ถือทั้งยังสนับสนุน โครงการผลิตแتنเนบียนไข่ไตรโคเดอร์ม่า และเชื้อราเขียว ป้องกันกำจัดคัตตูร้อยเพื่อลดการใช้สารเคมีในระบบการ ผลิตของจังหวัด อนุรักษ์คัตตูรตามธรรมชาติ (ตัวห้า ตัวเปี่ยน) และลิ่งแวดล้อม

การล้มเหลวในอาชีพใช่ว่าจะหมดหนทางต่อสู้ เพียงแต่เราได้ถูกขึ้นยืนและสู้มันอีกครั้งเหมือน “พระศักดิ์ ตันติพูลผล” หรือไม่

